

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/19/2015
Identifikačné číslo spisu: 6014200592
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014200592.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobcu: kpt. Ing. T. X., bytom J. Y. XXX/XX, Z., zastúpeného Mgr. Stelou Chovanovou, advokátkou so sídlom J. Kozáčeka 13, Zvolen, proti žalovanému: Veliteľ Veliteľstva vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Ul. Jána Jiskru 10, Zvolen, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. VVzS-136-2-1/2014-PPV zo dňa 21. februára 2014, na odvolanie žalobcu proti výrokom I. a III. rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/85/2014-55 zo dňa 01. októbra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/85/2014-55 zo dňa 01. októbra 2014 v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 23S/85/2014-55 zo dňa 01. októbra 2014 Krajský súd v Banskej Bystrici I. zamietol žalobu žalobcu, II. zastavil konanie proti žalovanému na 2. mieste a III. nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

Žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. VVzS-136-2-1/2014-PPV zo dňa 21. februára 2014, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdený disciplinárny rozkaz veliteľa vzdušných síl č. bvrps-45-27/2013 zo dňa 06. decembra 2013, ktorým bol žalobca uznaný vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 124 zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z. z.“), ktorého sa dopustil tým, že dosiahol nevyhovujúce hodnotenie z preskúšania z pohybovej výkonnosti v roku 2013, čím porušil § 119 ods. 1 písm. a/, p/ a § 117 ods. 1 zákona č.

346/2005 Z. z. a čl. 1 ods. 1 písm. d/ služobného predpisu hlavného služobného úradu pre štátnu službu profesionálnych vojakov č. 33/2008 o kritériách na preskúšanie profesionálnych vojakov z pohybovej výkonnosti (ďalej len „služobný predpis č. 33/2008“). Podľa § 125 písm. b/ cit. zákona mu bolo za spáchané disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie zníženie služobného platu o 5% na tri mesiace z posledného priznaného služobného platu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vyplynul záver, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, podľa ktorého správny orgán vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že medzi základné povinnosti profesionálneho vojaka v súvislosti s § 119 ods. 1 písm. p/ zákona č. 346/2005 Z. z. patrí udržiavať si potrebnú fyzickú zdatnosť a zúčastniť sa každoročne na preskúšaní z pohybovej výkonnosti, ak to výkon štátnej služby umožňuje. Následne dal do pozornosti, že kritériá na preskúšanie profesionálnych vojakov z pohybovej výkonnosti sú uvedené v služobnom predpise č. 33/2008. Zmocňovacím ustanovením na vydanie týchto kritérií je § 119 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z. Ďalej uviedol, že z definície disciplinárneho previnenia vyplývajú štyri znaky disciplinárneho previnenia, a to subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka. Objektívna stránka disciplinárneho previnenia spočíva v porušení základných povinností vojaka. Mal za to, že v danom prípade objektívna stránka bola naplnená, nakoľko zo strany žalobcu došlo k porušeniu jednej zo základných povinností uvedenej v § 119 ods. 1 písm. p/ zákona č. 346/2005 Z. z., a to udržiavať si potrebnú fyzickú zdatnosť a zúčastňovať sa každoročne na preskúšaní z pohybovej výkonnosti, ak to výkon štátnej služby umožňuje. Zdôraznil, že žalobca bol pri preskúšaní dňa 20. septembra 2013 hodnotený známku „nevyhovujúci“, nakoľko v tretej disciplíne - 12 minútový beh ubehol žalobca 1980 metrov, dosiahol len 16 bodov, pričom v každej z disciplín sa vyžadovalo dosiahnuť aspoň 26 bodov.

Rovnako tak sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, podľa ktorého rozhodnutie správneho orgánu bolo nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôkazov. Ďalej uviedol, že z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zo dňa 06. decembra 2013 jednoznačne vyplýva, akého disciplinárneho previnenia sa žalobca dopustil, je tu odkaz na § 124 zákona č. 346/2005 Z. z., pričom z výroku rozhodnutia tiež vyplýva, v čom spočíva disciplinárne previnenie, teda že žalobca dosiahol nevyhovujúce hodnotenie z preskúšania z pohybovej výkonnosti v roku 2013. Dodal, že taktiež je zrejme z výroku, čo konkrétne žalobca porušil, je tu odkaz na § 119 ods. 1 písm. a/, p/ a § 117 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. a na čl. 1 ods. 1 písm. d/ služobného predpisu č. 33/2008. Následne poukázal na odkaz na § 125 písm. b/ cit. zákona vo vzťahu ku konkrétnemu disciplinárnemu previneniu, zároveň dopĺňajúc, že je tu vedená aj sankcia - zníženie služobného platu o 5% na tri mesiace z posledného priznaného služobného platu. Mal za to, že z dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ale predovšetkým z dôvodov druhostupňového rozhodnutia vyplýva, že správne orgány sa vysporiadali s povahou protiprávneho konania, zohľadnili sa okolnosti, za ktorých k disciplinárnemu previneniu došlo, zohľadňoval sa stupeň porušenia povinností, ako aj predchádzajúce dobré výsledky žalobcu. Súčasne dal do pozornosti, že žalovaný nenahradil prvostupňové rozhodnutie, ale v druhostupňovom rozhodnutí obširnejšie uviedol dôvody rozhodnutia a reagoval na námietky žalobcu, ktoré boli uvedené v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. Ohľadom samotnej sankcie za spáchané disciplinárne previnenie konštatoval, že táto bola uložená na dolnej hranici - zníženie služobného platu o 5% na tri mesiace z posledného priznaného služobného platu, teda tu nebol dôvod na ďalšie znižovanie sankcie. Taktiež vyslovil, že z prvostupňového ako aj druhostupňového správneho rozhodnutia jasne vyplýva časové vymedzenie porušenia povinností, a to rokom 2013. Z čl. 1 ods. 2 Služobného predpisu č. 33/2008 jasne vyplýva, že sa určujú na preskúšanie najmenej štyri termíny, preskúšanie sa uskutočňuje v mesiacoch apríl až október kalendárneho roka, pričom profesionálny vojak sa môže opakovane, najviac trikrát zúčastniť na preskúšaní. Žalobca sa zúčastnil preskúšania 20. septembra 2013 a na preskúšaní nevyhovoval.

Zároveň konštatoval, že z čl. 3 ods. 6 služobného predpisu č. 33/2008 je zrejme, že hodnotenie profesionálneho vojaka z pohybovej výkonnosti sa zverejňuje v písomnom vojenskom rozkaze vedúceho služobného úradu do 10. novembra kalendárneho roka. Dňa 07. novembra 2013 bol podpísaný zvláštny rozkaz č. bvrps-34/2003, v ktorom sa veliteľ Vojenského útvaru 3030 Z. oboznámil s výsledkami z

preskúšania. Od tohto dňa začala plynúť 30-dňová lehota na uloženie disciplinárneho opatrenia. Disciplinárny rozkaz bol vydaný 06. decembra 2013, t.j. bol vydaný v zákonnej 30-dňovej lehote. Hoci boli žalobcovi poskytnuté úľavy od preskúšania z pohybovej výkonnosti od 24. septembra 2013, čo bolo zverejnené v písomnom vojenskom rozkaze veliteľa operačného centra dňa 16. októbra 2013, v rozkaze nebola uvedená doba, do ktorej má byť žalobca oslobodený od preskúšania. Zdôraznil, že posledné preskúšanie sa uskutočnilo dňa 28. októbra 2013, dodávajúc, že žalobca mal možnosť zúčastniť sa ešte aj tohto posledného preskúšania v roku 2013. Okrem uvedeného dal do pozornosti, že z čl. 3 ods. 6 služobného predpisu č. 33/2008 vyplýva, že hodnotenie profesionálneho vojaka z pohybovej výkonnosti sa zverejňuje v písomnom vojenskom rozkaze vedúceho služobného úradu do 10. novembra kalendárneho roka a až od zverejnenia tohto hodnotenia začala žalobcovi plynúť 30-dňová lehota na uloženie disciplinárneho opatrenia.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/85/2014-55 zo dňa 01. októbra 2014 v zmysle § 221 OSP zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že napadnutý rozsudok je nesprávny, právne nepodložený a dostatočne neodôvodnený, a teda zmätočný, v rozpore so zásadou spravodlivého súdneho procesu, ako aj s princípmi právnej istoty. Za nesprávne označil dôvody zamietnutia žaloby a nesúhlasil ani so skutkovými a právnymi závermi, na základe ktorých súd prvého stupňa vyhodnotil, že preskúmané rozhodnutie žalovaného v medziach žaloby je v súlade so zákonom.

Súdu prvého stupňa vyčítal, že v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec neuvádza, akými logickými úvahami a postupmi dospel k záveru, že na strane správnych orgánov neboli zistené také porušenia zákona, ktoré by mali mať za následok zrušenie napadnutých rozhodnutí. Ďalej namietal, že závery uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sú absolútne všeobecné, založené iba na formálnom prevzatí záverov obsiahnutých v písomnom vyjadrení žalovaného k žalobe zo dňa 04. júla 2014, pričom sa s námietkami, na ktoré poukazoval a upriamil pozornosť žalobca v žalobe zo dňa 02. mája 2014 dostatočne a presvedčivo nevysporiadal.

Rovnako tak namietal, že v napadnutom rozsudku absentuje vyhodnotenie jednotlivých dôkazov, a teda nie je zrejmé, vykonaním ktorých konkrétnych dôkazov dospel súd prvého stupňa k relevantným skutkovým a právnym záverom, ktoré boli podkladom pre jeho rozhodnutie. Zároveň uviedol, že z napadnutého rozhodnutia krajského súdu nevyplýva, v akom rozsahu súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a postup mu predchádzajúci, keď v jeho odôvodnení neuviedol, z akých dôvodov považoval za neodôvodnené námietky a argumenty žalobcu uvedené v žalobe.

Zároveň namietal, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, spočívajúcom vo vyhodnení konania žalobcu ako disciplinárneho previnenia. Ďalej namietal, že konanie pred Krajským súdom v Banskej Bystrici je postihnuté inou vadou, spočívajúcou v nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zároveň mal za to, že postupom krajského súdu došlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, nakoľko žalobca nemal možnosť účinne reagovať na skutkové a právne závery konajúceho súdu a účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Mal za to, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z akých podkladov súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, a ktoré nie, a z akých dôvodov. Tvrdil, že profesionálny vojak by mohol byť postihnutý za neudržiavanie si potrebnej fyzickej zdatnosti a pre neúčast' pri každoročnom preskúšaní z pohybovej výkonnosti, nakoľko tieto predstavujú základné povinnosti profesionálneho vojaka. V zmysle § 119 ods. 1 písm. p/ cit. zákona sa však podľa žalobcu disciplinárneho previnenia nemôže profesionálny vojak dopustiť na tom skutkovom základe, že dosiahne nevyhovujúce hodnotenie z preskúšania z pohybovej výkonnosti, keďže takéto konanie nie je porušením základných povinností profesionálneho vojaka, a teda nenaplnia objektívnu stránku skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia. Zdôraznil, že táto skutočnosť bola namietaná už aj v podanej žalobe, avšak z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je vôbec zrejmé, ako sa s touto vysporiadal. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa nereagoval ani na žalobnú námietku, že

služobný predpis č. 33/2008, ktorého porušenia sa žalobca údajne dopustil, je síce vykonávacím predpisom k § 119 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z., ktorý upravuje podmienky a podrobnosti preskúšania profesionálnych vojakov z pohybovej výkonnosti, a teda ustanovuje určité normy a kritériá preverenia fyzickej zdatnosti profesionálnych vojakov, avšak podľa žalobcu neupravuje základné povinnosti profesionálnych vojakov, ktorých porušenie zakladá disciplinárnu zodpovednosť v zmysle § 123 zákona č. 346/2005 Z. z.

Následne namietal, že krajský súd opomenul zaoberať sa aj žalobnou námietkou, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je zmätočné a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nakoľko špecifikácia a vymedzenie základných povinností profesionálneho vojaka, upravených v § 119 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z., ktoré mal žalobca svojim konaním resp. opomenutím konania porušiť, sa nachádza len vo výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, avšak v odôvodnení predmetného rozhodnutia úplne absentuje. Taktiež namietal, že v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu chýba akýkoľvek odkaz na ustanovenia zákona č. 346/2005 Z. z., ktoré mali byť konaním resp. opomenutím konania žalobcu porušené, ako aj právne a skutkové zdôvodnenie, na základe akých skutočností a úvah dospel prvostupňový správny orgán k porušeniu základných povinností citovaných v jeho výrokovej časti.

Rovnako tak poukázal aj na absenciu reakcie na námietku žalobcu, že prvostupňové správne rozhodnutie, ako aj preskúmané rozhodnutie žalovaného trpí vadou nezákonnosti, spočívajúcej v tom, že vo výroku prvostupňového rozhodnutia nie je jednoznačne a jasne uvedený skutok, ktorým sa mal žalobca dopustiť disciplinárneho previnenia. Za nedostatočné označil konštatovanie, že žalobca sa disciplinárneho previnenia dopustil tým, že dosiahol nevyhovujúce hodnotenie z preskúšania z pohybovej výkonnosti v roku 2013, čo nepokladal za jednoznačne a jasne definovaný skutok, ktorým sa účastník mal dopustiť disciplinárneho previnenia, za ktorý sa mu disciplinárne opatrenie ukladá.

Ďalej správnym orgánom vyčítal, že pri ukladaní disciplinárneho opatrenia neprihliadli na primeranosť sankcie, nebrali do úvahy iné opatrenia resp. obmedzenia, ktoré voči žalobcovi už boli prijaté, ani osobitosti a špecifiká konkrétneho prípadu. V nadväznosti na uvedené namietal, že v napadnutom rozhodnutí bolo obzvlášť dôležité tieto závery odôvodniť, nakoľko ide o prípad, keď správny orgán rozhodoval na základe inštitútu správnej úvahy.

Taktiež dal do pozornosti, že žalobcovi bola podľa § 108a zákona č. 346/2005 Z. z. na návrh ošetrojúceho lekára a na základe lekárskeho potvrdenia poskytnutá úľava od preskúšania z pohybovej výkonnosti od 24. septembra 2013, čo bolo dodatočne zverejnené aj v písomnom vojenskom rozkaze veliteľa operačného centra dňa 16. októbra 2013. Zdôraznil, že minimálne od tohto zverejnenia musel mať prvostupňový správny orgán vedomosť o tom, že žalobca sa už ďalšieho preskúšania nezúčastní, resp. nemôže zúčastniť, a že dosiahnuté nevyhovujúce hodnotenie z preskúšania z pohybovej výkonnosti v roku 2013 je konečné. Preto ak mal prvostupňový správny orgán za to, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia, mal mu uložiť sankciu do 30 dní odo dňa, keď sa dozvedel o spáchaní disciplinárneho previnenia, t.j. do 15. novembra 2013. Tvrdil, že disciplinárne opatrenie mu bolo uložené po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej 30-dňovej lehoty, teda takto uložené disciplinárne opatrenie je nezákonné.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/85/2014-55 zo dňa 01. októbra 2014 ako vecne správny potvrdiť, nakoľko mal za to, že prvostupňový súd postupoval v predmetnej veci v súlade so zákonom a vydal vecne správny a zákonný rozsudok. Mal za to, že rozsah a forma dôkazov, ktorými sa v tomto prípade riadil konajúci súd, sú jasne stanovené v odôvodnení samotného rozsudku. Dodal, že súd na pojednávaní dôkladne oboznámil účastníkov s listinnými dôkazmi, vypočul ich a následne aplikoval na predmetný skutkový stav príslušnú právnu úpravu. Ďalej sa vyjadril, že žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti oproti tým, ktoré uvádzal už v žalobe. Zdôraznil, že žalobca si v prvom rade nesplnil základnú povinnosť profesionálneho vojaka uvedenú v § 119 ods. 1 písm. p/ zákona č. 346/2005 Z. z., čím porušil aj čl. 1 ods. 1 písm. d/ s odkazom na čl. 3 ods. 3 služobného predpisu č. 33/2008, pretože

bol pri preskúšaní z pohybovej výkonnosti dňa 20. septembra 2013 hodnotený známku „nevyhovujúci“, nakoľko v tretej disciplíne - 12 minútový beh zabehol žalobca 1980 metrov a dosiahol len 16 bodov. Celkový súčet dosiahnutých bodov bol v tomto prípade z hľadiska konečného hodnotenia irelevantný, pretože sa v každej disciplíne vyžaduje dosiahnuť aspoň 26 bodov. Objektívna stránka disciplinárneho previnenia žalobcu preto spočíva v porušení jeho základných povinností ako profesionálneho vojaka, keď v jednej disciplíne nedosiahol minimálny počet bodov.

Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku jasne vyslovil, že žalovaný nenahradil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, pretože v druhostupňovom rozhodnutí len obšírnejšie rozviedol dôvody rozhodnutia a reagoval na námietky žalobcu v odvolaní. Označil za absurdné, aby splnenie zákonných povinností odvolacieho správneho orgánu, a to najmä dôsledné odôvodnenie jeho rozhodnutia, bolo vykladané ako porušenie práv žalobcu. K opakovanej námietke žalobcu ohľadom dodržania 30-dňovej lehoty na uloženie disciplinárneho opatrenia uviedol, že aj keď boli žalobcovi poskytnuté úľavy od preskúšania z pohybovej výkonnosti, čo bolo dodatočne zverejnené v písomnom rozkaze veliteľa 16. októbra 2013, neznamená to ešte, že išlo o definitívne oslobodenie od preskúšania za daný rok, nakoľko v rozkaze nebola uvedená doba dokedy bude toto oslobodenie trvať. Ošetrujúci lekár v dekurze uviedol, že žalobcovi doporučuje zatiaľ úľavy od behov a pochodu, ale neuviedol časové ohraničenie, do akej doby tieto úľavy povoľuje. Veliteľ Vojenského útvaru 3030 Z. tak predpokladal, že žalobca ešte bude chcieť využiť možnosť zúčastniť sa preskúšania z pohybovej výkonnosti, pričom bolo určených šesť rôznych termínov, kedy sa žalobca mohol zúčastniť preskúšania z pohybovej výkonnosti. Vzhľadom na uvedené, začala lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho previnenia plynúť až 07. novembra 2013, keď sa veliteľ Vojenského útvaru 3030 Z. oboznámil so zvláštnym rozkazom, v ktorom boli výsledky z preskúšania z pohybovej výkonnosti za rok 2013 a týmto dňom sa dozvedel o výsledkoch preskúšania. Ďalej uviedol, že termíny na preskúšanie z pohybovej výkonnosti sú profesionálnym vojakom dané v mesiacoch apríl až október v konkrétnom roku, preto zdôraznil, že tvrdenia žalobcu v tomto kontexte pokladá za účelové. Mal za to, že krajský súd sa zaoberal všetkými podstatnými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe, pričom podľa žalovaného neobstojí argumentácia žalobcu, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, ak súd nepreskúmal všetky jeho žalobné námietky. Napokon uviedol, že z ústavnoprávneho hľadiska niet žiadneho dôvodu, aby boli spochybňované závery napadnutého rozhodnutia, ktoré sú dostatočne odôvodnené a majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. januára 2017 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP). Orgánmi verejnej správy sa rozumejú orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby a fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 2 OSP). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 OSP).

V predmetnej právnej veci ide o preskúmanie zákonitosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. VVzS-136-2-1/2014-PPV zo dňa 21. februára 2014, ktorým zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu č. bvrps-45-27/2013 zo dňa 06. decembra 2013 (o uložení disciplinárneho opatrenia - znížení služobného platu o 5 % na tri mesiace z posledného priznaného služobného platu z dôvodu nevyhovujúceho hodnotenia z preskúšania z pohybovej výkonnosti v kalendárnom roku 2013) a

napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu súdu prvého stupňa, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis, zistil, že plk. Ing. T. T., veliteľ brigády velenia, riadenia a prieskumu ako prvostupňový správny orgán vydal disciplinárny rozkaz č. bvrps-45-27/2013 zo dňa 06. decembra 2013, ktorým podľa § 125 písm. b/ v nadväznosti na § 127 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. a podľa čl. 1 služobného predpisu hlavného veliteľa ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 1/2010 o rozsahu disciplinárnej právomoci a o podrobnostiach o udeľovaní disciplinárnych odmien a ukladaní disciplinárnych opatrení uložil žalobcovi disciplinárne opatrenie a to zníženie služobného platu o 5 % na tri mesiace z posledného priznaného služobného platu; rozhodnutie bolo vydané pod hlavičkou Vojenský útvar 3030 Z.; z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že disciplinárne opatrenie bolo žalobcovi uložené z dôvodu, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že nevyhovел podmienkam z preskúšania z pohybovej výkonnosti v roku 2013, kedy v určenom termíne dňa 20. septembra 2013 v disciplíne zhyby na hrazde dosiahol počet 11, v disciplíne beh na 60 metrov dosiahol čas 8,6 sekundy a v disciplíne 12 minútový beh vzdialenosť 1980 metrov so súčtom dosiahnutých bodov 131 s výrokom „nevyhovujúco“. Proti uvedenému rozhodnutiu sa žalobca odvolal. Veliteľstvo vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Z. zastúpené veliteľom vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky rozhodlo o jeho odvolaní rozhodnutím č. VVzS-136-2-1/2014-PPV zo dňa 21. februára 2014 (rozhodnutie napadnuté žalobou) tak, že odvolanie zamietlo a napadnuté rozhodnutie potvrdilo. V úvodnej časti uvedeného rozhodnutia je uvedený skutok, na základe ktorého sa žalobca mal dopustiť disciplinárneho previnenia. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že počas disciplinárneho konania bolo preukázané, že žalobca porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka - udržiavanie fyzickej zdatnosti skutkom kladeným mu za vinu. Uložené disciplinárne opatrenie mal za primerané závažnosti disciplinárneho previnenia a plne v rozsahu právomocí priznaných veliteľovi Vojenského útvaru 3030 Z., nakoľko udržiavanie fyzickej zdatnosti ako jedna zo základných povinností profesionálneho vojaka, priamo ovplyvňuje výkon jeho služby a jeho možnú nasaditeľnosť a už pri výberovom konaní uchádzačov o štátnu službu profesionálnych vojakov je jednou z podmienok na prijatie profesionálneho vojaka do služobného pomeru. S ohľadom na uvedené pokladal aj uložené disciplinárne opatrenie „zníženie služobného platu o 5% na obdobie 3 mesiacov z posledného priznaného služobného platu“ za primerané.

Podľa § 128 zákona č. 346/2005 Z. z. pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Profesionálnemu vojakovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná

možnosť vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa.

Podľa § 129 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie do 30 dní odo dňa, keď sa vedúci služobného úradu alebo veliteľ o spáchaní disciplinárneho previnenia dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia.

Ak konanie profesionálneho vojaka, v ktorom možno vidieť naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, bolo predmetom prešetrovania iného orgánu, lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho opatrenia sa začína odo dňa, keď sa oprávnený vedúci služobného úradu alebo oprávnený veliteľ dozvedel o výsledku tohto prešetrovania; táto lehota platí aj v prípade, ak prvostupňové rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia bolo zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (ods. 2).

K odvolacej námietke žalobcu, spočívajúcej v tvrdení, že v zmysle § 119 ods. 1 písm. p/ zákona č. 346/2005 Z. z. sa disciplinárneho previnenia nemôže profesionálny vojak dopustiť na tom skutkovom základe, že dosiahne nevyhovujúce hodnotenie z preskúšania z pohybovej výkonnosti, keďže takéto konanie nie je porušením základných povinností profesionálneho vojaka, a teda nenaplnia objektívnu stránku skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, odvolací súd uvádza, že na túto nie je možné prihliadnuť. V nadväznosti na uvedené zdôrazňuje, že z dôvodu ustanovenia § 119 ods. 1 písm. p/ vyplýva profesionálnemu vojakovi povinnosť udržiavať si potrebnú fyzickú zdatnosť a zúčastňovať sa každoročne na preskúšaní z pohybovej výkonnosti, ak to výkon štátnej služby umožňuje, pričom z týchto v zákone explicitne zakotvených povinností, v spojitosti s úpravou ustanovenou v služobnom predpise č. 33/2008, ukladajúcou mu povinnosť v každej z disciplín dosiahnuť aspoň 26 bodov, vyplýva aj implicitne vyjadrená povinnosť profesionálneho vojaka absolvovať preskúšanie z pohybovej výkonnosti vyhovujúco, teda získať počet bodov, ktorý presahuje hranicu ustanovenú služobným predpisom.

Rovnako tak nemohol odvolací súd pokladať za dôvodnú ani odvolaciu námietku žalobcu, ktorou poukázal na nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, nakoľko krajský súd sa podľa názoru odvolacieho súdu zaoberal všetkými podstatnými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe, pričom neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, ak súd nepreskúmaval všetky jeho žalobné námietky.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti Uznesenie Ústavného súdu SR č. k. IV.ÚS 378/08-55 zo dňa 16. decembra 2008, v ktorom ústavný súd uviedol, že v zmysle svojej judikatúry považuje za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

Ústavný súd uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery napadnutého odvolacieho rozhodnutia, ktoré sú dostatočne odôvodnené a majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Napokon odvolací súd konštatuje, že nemohol prihliadnuť ani na námietku, že žalobcovi bola na návrh ošetrojúceho lekára a na základe lekárskeho potvrdenia poskytnutá úľava od preskúšania z pohybovej výkonnosti od 24. septembra 2013, čo bolo dodatočne zverejnené aj v písomnom vojenskom rozkaze veliteľa operačného centra dňa 16. októbra 2013. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že žalovaný sa s touto skutočnosťou vysporiadal vo svojom rozhodnutí, keď uviedol, že žalobca v zápise o vykonaní preskúšania z pohybovej výkonnosti prehlásil a podpisom potvrdil, že je zo zdravotného

hľadiska a zo zdravotných dôvodov schopný absolvovať preskúšanie. Rovnako tak v zápise potvrdil, že bol vopred zoznamovaný s bezpečnostnými opatreniami k zamestnaniu a poučený o ochrane svojho zdravia pri preskúšaní. Odvolací súd taktiež dáva do pozornosti, že v poučení o bezpečnostných opatreniach je okrem iného uvedené, že zúčastnený je povinný hlásiť každé aj drobné zranenia, a zároveň má o úraze informovať nadriadených.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd postupoval správne, keď vyslovil, že preskúmané rozhodnutie žalovaného v medziach žaloby je v súlade so zákonom, a preto nepochybil, keď žalobu zamietol.

Odvolací súd námietky žalobcu uplatnené v odvolaní proti napadnutému rozsudku považoval za neopodstatnené a rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01. júla 2016.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.